

Vida i teatre centren el primer llibre publicat de Pep Tosar, una reelaboració molt personal de dues obres de Txèkhov

Presentat al Cafè Can Lliro *Qui bones obres farà*, del dramaturg, director i actor artanenc Pep Tosar

CpC

Pep Tosar és txekhovíà. L'actor artanenc, així, presentava dijous passat al cafè Can Lliro el seu primer llibre. *Qui bones obres farà*, un drama en quatre actes construït a partir de *L'hort dels cirerers* i *La gavina* dues de les grans obres del dramaturg i narrador rus.

L'encarregat de fer la presentació va ser Antoni Riera, en companyia de Maria Muntaner, de l'editorial Lleonard Muntaner, que es felicitava de ser la primera que posa sobre paper una obra del dramaturg, que completava la tripleta de la presentació.

Antoni Riera feia referència de bon principi a la suggestió que ja imposava el títol de l'obra: *Qui bones obres farà* "ens remet al sedàs tosarià, que vincula amb el seu jo més íntim aquesta revisió de l'obra txekhoviana a través d'un mot de la cançó que cantam per les festes de Sant Antoni". Riera hi afegí que la vincula-

ció amb Sant Antoni el remetia també a una coneguda cançó de Biel Majoral: "Vos diran que som el dimoni perquè no cregueu en mi", en referència a la personalitat transgressora de Pep Tosar.

Txèkhov, com Tosar escrigué en un tombant de segle, i per això, seguí Riera, "es cospa en els seus textos, en els d'ambdós autors, la preocupació per la desaparició d'uns valors i la pèrdua de certes, un fet, d'altra banda, tan relacionat amb la societat líquida que ha apuntat en els seus assajos Zygmund Baumann".

Qui bones obres farà ubica la trama de *L'hort dels cirerers* en l'àmbit més personal de Pep Tosar: el teatre. De fet, a *Qui bones obres farà*, Tosar fa que l'hort dels cirerers que està a punt de ser embargat sigui un teatre, un teatre on els actors assagen la representació de *La gavina*, la proposta dramàtica de Txèkhov que inicialment sorgí fracassada.

L'autor rus, en forma de misterios espectre surt també en la proposta de Tosar, i precisament, quan fou representada al Teatre Nacional era el mateix autor artanenc qui en representava el paper.

Així idò, *Qui bones obres farà* és un muntatge de teatre dins el teatre, i no sols això, sinó també un compendi

de referents escènics i cinematogràfics, que van des de Truffaut a Harold Pinter passant per Federico García Lorca.

Qui bones obres farà, explica Antoni Riera, és una doble reflexió existencial i teatral alhora.

Tosar és capaç de traslladar l'ànima i el dolor existencial dels personatges de Txèkhov al seu teatre d'avui i, a banda, hi incorpora, com a visió paral·lela de la vida, la reflexió també sobre el fet teatral, les enveges, la lluita d'egos i, sobretot, la lluita entre el model rutinari de teatre i un model de teatre que presenti noves formes, entre un model caduc i comercial que fa "el que el públic demana" i un model d'escriptura "sense pensar en cap forma, escrivint perquè et surt de l'ànima, lliurement". Una escriptura, tanmateix, que no basta, perquè "les paraules sempre són insuficients".

El pas del temps, la frustració, el desencís per les oportunitats perdudes que senten els personatges atorguen a l'obra una "aura de nostàlgia amarga", perquè "tot se'ns escapa, com la sorra entre les mans", i malgrat tot, els personatges es plantegen constantment si "encara hi som a temps, a buscar el nostre lloc en el món".